

Til § 52

Efter *stk. 1* skal bobestyreren snarest efter proklamafristens udløb udarbejde en åbningsstatus, der skal indeholde en fortegnelse over samtlige boets aktiver og passiver med værdiangivelser pr. dødsdagen. Fortegnelsen skal være udtømmende og svarer til den fortegnelse, der efter gældende ret skal indsendes til den kommunale skattemyndighed efter kildeskattelovens § 14. Åbningsstatus skal tillige indeholde en tilkendegivelse om, hvorvidt boet må antages at være solvent. Til brug for tilkendegivelsen må bobestyreren derfor yderligere angive, hvilke indtægter boet må forventes at ville få, og hvilke yderligere forpligtelser, boet må forventes at skulle afholde, herunder udgifter til begravelsen, renter m.v. af anmeldte krav og udgifter til boets behandling, andre massekrav og boets skatteforpligtelser. Disse angivelser må i et vist omfang bygge på skønsmæssige vurderinger. Boet anses for at være solvent, såfremt det må antages, at aktivmassen med tillæg af indtægter vil være tilstrækkelig til at dække samtlige de forpligtelser, som påhviler eller vil komme til at påhvile boet.

Åbningsstatus, der udarbejdes på en særlig blanket, skal efter *stk. 2* straks tilsendes boets arvinger, skifteretten og den kommunale skattemyndighed. Kreditorer og legatarer med en retlig interesse deri kan forlange at blive gjort bekendt med indholdet af åbningsstatus, men har altså intet krav på at få den tilsendt.

Må boet antages at være insolvent, kan tilsendelse af åbningsstatus undlades, jf. *stk. 3*, idet bobestyreren da straks skal anmode skifteretten om at træffe afgørelse om insolvensbehandling. Træffes der bestemmelse herom, foreskriver lovforslagets § 69, *stk. 2*, bobestyreren en meddelelsespligt i forhold til arvinger m.fl., idet arvinger og legatarer, som efter forslagens § 47 har modtaget meddelelse om boets udlevering til behandling ved bobestyrer, findes at burde have et ubetinget krav på at få at vide, hvorvidt de skal arve. En sådan meddelelse vil i øvrigt i særlige tilfælde kunne udløse et krav om rejsning af omstødsessag. Selv om arvinger og legatarer efter forslagens § 52, *stk. 2*, ikke har krav på at få tilsendt åbningsstatus i et bo, der underkastes insolvensbehandling, kan de dog fortsat kræve – eventuelt ved fremmøde hos bobestyreren – at få adgang til at studere åbningsstatus. Heri kan de have en klar retlig interesse, og denne ret for arvingerne bortfalder derfor ikke ved beslutning om insolvensbehandling.

I boer, hvor det, indtil realisationer er foretaget m.v., er uvist, om boet er solvent eller insolvent, vil det almindeligvis være mest hensigtsmæssigt at be-

handle boet efter solvensreglerne, idet bobestyreren da i medfør af lovforslagets § 53, *stk. 3*, skal tilside-sætte arvingernes beslutninger, såfremt disse strider imod kreditorernes ret.

Anmodninger fra fordringshavere om, at boet skal tages under insolvensbehandling, rettes til bobestyreren, der derefter træffer afgørelse om, hvorvidt der skal fremsættes anmodning over for skifteretten. Bobestyrerens afgørelse kan i medfør af forslagens § 96 påklages til skifteretten.

Afklares det først senere under boets behandling, at der foreligger insolvens, anmoder bobestyreren efter *stk. 4* straks skifteretten om at træffe bestemmelse om insolvensbehandling.

Til § 53

Efter gældende ret er beslutningsprocessen i relation til et dødsbos anliggender baseret på afstemning mellem de stemmeberettigede. Det følger således af den gældende skiftelovs § 24, at de stemmeberettigede skal høres, hvorefter skifteretten i tilfælde af meningsulighed træffer afgørelse med hensyntagen til de fremsatte meninger, men i sidste instans efter retens eget skøn om, hvad der bedst tjener samtliges og i især de fraværendes og umyndiges tarv.

I eksekutorboer fik eksekutor ved retsplejereformens gennemførelse i 1919 dømmende myndighed i boets anliggender. Reglerne derom blev dog få år efter ophævet, således at eksekutor i stedet må bygge på de stemmeberettigedes flertal. En procedure, der i tilfælde af uenighed mellem arvingerne kan føre til, at bobehandlingen blokeres.

Som et væsentligt element i etableringen af bobestyrerordningen, hvor en stor del af de funktioner, der hidtil er blevet varetaget af skifteretten og eksekutorer, foreslås overført til bobestyrere, indgår, at bobestyrerne må tillægges relativt vide beføjelser i relation til skiftets gennemførelse. Det forekommer således at være en afgørende forudsætning for, at der kan opnås den ønskede effektivisering af bobehandlingen og kortere ekspeditionstider, at den ansvarlige bobestyrers stilling styrkes.

For at imødegå risikoen for misbrug af denne videregående adgang til at styre bobehandlingen, er det ved forslagens §§ 45 og 54 for det første pålagt bobestyreren at holde de implicerede løbende orienteret. Endvidere sikres de impliceredes interesser gennem klagesystemet i kapitel 27, hvorefter bobestyrerens handlinger, undladelser og afgørelser kan indbringes for skifteretten. I den sidste ende er det herefter skifteretten, der træffer afgørelse i klagesagen, og som efter forslagens § 54, *stk. 2*, kan meddele bobestyreren pålæg om, hvad der skal foretages. Til-